

MELIKA SALIHBEG BOSNAWI

SUFI

Kad sve već usne
ti izlaziš iz tmica, smjerno
naginjuć Svjetlu
skrušeno kušajuć samoću s Onim
Koji bliži ti je neg
vratna žila kucavica

Kad sve ušuti
tad Knjiga
zamrijevši na usnama onih
koji pamte je samo jezicima
polahko počne skidati pred vidom tvoga srca
jedan po jedan od svojih
sedam velova

Kad sve pomre
bez ruke koja bi posjedovala
ti, bogat, odložiš svoj vunen ogrtač
smjerajuć prostirku
kolik na nju može stati
larva leptirova

(s ū f ī)

Sarajevo, siječnja 1982.